

INGEZONDEN.

L. S.

De ondergeteekende wenscht voor de bibliotheek van het Genootschap ter bevordering van koepokinenting „Ne Pestis Intret Vigila” te Rotterdam zooveel mogelijk alles bijeen te brengen, wat betrekking heeft op de viering van het JENNER-jubileum in Nederland en zijne Koloniën. Hij heeft daarom de eer den secretarissen der Afdeelingen of den collega's, die feestredevieringen hebben uitgesproken of voorwerpen in verband met de vaccinatie hebben ten toongesteld, te verzoeken hem te willen helpen een blijvende herinnering aan dien gedenkdag daar te stellen. Gaarne zou hij daarom van hen, die tot die feestviering hebben medegewerkt, alles ontvangen wat daarop betrekking heeft, niet alleen de officiële feestredevoeringen, doch ook de beschrijving van hetgeen tentoongesteld is, zoo mogelijk die voorwerpen zelve, zoo men ze althans wil missen, feestprogramma's, invitatiekaarten, menu's, dag- of weekbladen waarin de aanleiding tot de feestviering en de feestviering zelve worde besproken, enz.

Op grond van de groote belangstelling, die de Nederlandsche, en de in onze bezittingen werkzame geneesheeren steeds toonden in alles wat de vaccinatie betreft, verwacht de ondergeteekende een ruimen oogst.

Dr. T. BROES VAN DORT,
Bibliothecaris van het Genootschap
„Ne Pestis Intret Vigila”.

Rottterdam, 11 Juni 1896.

VOORSTEL D O R D R E C H T.

Wij, medici, kunnen het zeker den Haagschen geldmannen niet euvel duiden, dat zij ook eindelijk eens op ons bedrijf gaan toepassen, wat reeds in zoovele bedrijven een grooten ommekeer heeft teweeg gebracht. In deze eeuw van stoom en Engelsche Staathuishoudkunde heeft zich overal het kapitalisme geschoven tusschen producent en consument. Altijd ging dit gepaard met groote verbeteringen wat betreft organisatie en gelijkmatigheid, zoodat in den aanvang ieder er mede was ingenomen. Van af het oogenblik echter dat deze werkwijze algemeen was geworden en daardoor steeds meer naderde tot een monopolie fin de siècle, deden de grievendste klachten zich hooren. De producent bemerkte te laat, dat hij was geworden een eenvoudige loonslaaf, een minimum-lijder, bijna machteloos staande tegenover het almachtig geworden kapitaal, terwijl ook de consument er dan niet meer bij gebaat bleek te zijn, daar goede qualiteit werd opgeofferd aan snelle toeneming van debiet.

Waar deze economische phase ook voor ons wellicht niet te ontgaan zal zijn, dient ieder toch te weten wat hij doet en zoo lang mogelijk dient men tegen te houden, wat ons boven het hoofd hangt.

Wat tot nog toe in sommige ziekenfondsen gebeurde, was nog maar een klein voorspel en dit betrof menschen, wier draagkracht, dank zij de maatschappelijke wanverhoudingen, toch reeds beneden peil was gedaald,